

EL CAMP DE TARRAGONA

Any I

Setmanari Nacionalista d'Acció Catalana

Núm. 3

ES PUBLICA ELS DIJOUS

TARRAGONA, DIJOUS 19 DE JULIOL DE 1923

CONDICIONS: No es tornen els originals.—
Els treballs es publiquen sota la responsabilitat dels respectius autors.

PREU DE SUBSCRIPCIÓ: 2'50 PTES. TRIMESTRE

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CARRER D'AUGUST, 11, PRINCIPAL

L'anhel nacionalista

La gent de les nostres viles és la gent noble per excel·lència. La mà ampla i dura del pagès és tota franca; són la gent de la bonhomia, traspuant un sentiment clar com el nostre cel i amarats de bon sentit. Això, que se n'ha convingut en dir el *seny* català, no és altra cosa que el *bon sentit* que de totes les coses tenen la gent de pagesia.

Fóra difícil trobar en aquest temps una tan bella qualitat en la gent de ciutat, trasbalsats tots els sediments i estratificacions dels temps. Potser no podríem dir sinó que tenim l'oida més fina, la percepció més aguditzada; hom no sap, però si podríem dir que tenim la facultat de garbellar, de fer la destria.

El moviment inicial del nacionalisme ha vingut de ciutat. L'anhel, però, ha de buscar el suc de la terra en les nostres viles de la plana i en els llogarets de la muntanya.

Si no parléssim tant de les coses que de ciutat venen i van, coses i fets que semblen com un mostruari d'un viatjant, i fondéssim més en les viles, reculliríem el fruit tan abundant com aquell que sap que de cada cop d'aixada en terra verge en surt el bon vi i el bon blat. Qui posseïx el *bon sentit* no cal més que gratar una mica perquè surti la llússor.

No cal estranyar que la gent de pagesia de les nostres comarques tarragonines no s'hagin incorporat amb empenta al moviment nacionalista.

El pagès de les nostres comarques tenia una tradició lliberal, servava la fe republicana.

La decadència de Catalunya havia fet als homes dirigents i als dirigents liberals i republicans d'Espanya. Nosaltres no sabríem fins a quin punt culpà-los; en temps de decadència aquests moviments són esplicables.

La tradició lliberal i la fe republicana encara perdura avui, si bé el desengany i l'onada nacionalista els ha deixat en confusió i tenebres.

Ara, es pregunten: on anem?

I avui sí que els homes que tenen ascendent entre la gent de pagesia de les nostres comarques, cauen ja en la culpa i en el pecat de no parlar clar i de no orientar, ells que, tal volta per una raó, anomenem-la de tàctica, és pleguen a ésser una mica embudés a i parlar embarbussat, com qui té una massa a la gorja i no gosa treure-la fora.

Avui aquests homes que dirigeixen les masses liberals i republicanes de les comarques tarragonines, que es diuen nacionalistes, haurien de parlar prou clar per dir que són republicans de Catalunya, no més que de Catalunya, i quan venen els moments decisius, al poble no se l'ha de deixar a les fosques, desorientat, mig ensenyant la bandera catalana entre els plec de la bandera de la república espanyola.

Hi hà que lluitar decidit. Ja no podem conformar-nos nosaltres amb la música de dir-se nacionalista, ni tampoc amb que la gent republicana del camp visqui desorientada entre dues repúbliques, la dels altres i la nostra; hem de gratar el *bon sentit* de la gent pagesa i dir-los-hi clar que la seva Pàtria és Catalunya, que la seva república és catalana.

Política

Hi hagué una època—una època que a Tarragona encara no és morta del tot, però que nosaltres tenim el bell deure d'enterrar—durant la qual fou moda blasmar de la política.

—Estament, corporació pública o societat privada on es fica la política—hom deia—és cosa morta.

I potser es tenia raó, perquè hom al·ludia la política espanyola i acompanyada d'aquest epítet, hom ja sap el que vol dir política: cosa tèrbola, negoci brut amb el cor de la pàtria.

I Castella, Espanya, que sempre ha esguardat, amb somriure mofeta, els comerciants, els industrials—i potser tots els que dobleguen l'espatlla al jou del treball en lloc de fer-ho en els salons cortisans—l'únic negoci que ha sabut fer és el negoci escruïdor de la política.

L'Estat espanyol no governa per a una nació: governa tan sols per ço que ells, pintorescament i certera, han apel·lat una «yernocràcia». Darrera de cada institució nova, de cada reforma, hom hi sospita la mà d'algun afer particular que la maneja.

Amb el poble, el govern d'Espanya no hi compta mai, sinó és per explotar-lo. I més d'un cop, amb la pròpia sang del poble negocia. Sense esguardar gaire enrera, podríem esmentar un parell de noms

tràgics per demostrar-ho: Cuba, el Marroc... I Catalunya també!

Contra Catalunya no hi ha, és clar, una guerra declarada de nació a nació, com amb el Marroc. Però el vesament de sang per culpa—si per compte no!—de l'Estat espanyol hi és cada dia. I és que, avui per avui, Catalunya és un bon negoci per a Espanya, i deixaria d'ésser-ho el dia en que fos massa gran i massa forta, i per això no és vol que sigui gran i forta Catalunya.

No senti repetir el ecos de la cançó?

«El gran compte d'Olivars sempre li burxa l'orella...»

L'orella o el cor que és igual pel cas, com és igual que el ministre es digai Olivares o Alba. El nom canvia; el temps canvia. L'esperit, però, d'un ministre espanyol no canvia mai.

I heu's aquí perquè ens és tant repugnant el nom de política—de la política espanyola: perquè la tal política, porta en el seu sí la mort per a nosaltres.

Però ara comencem d'apendre que política és també el gest d'un poble per renèixer i governar-se; sabem que més que un negoci lleig, ha d'ésser un bell sacrifici.

Els diccionaris ens donen mantas definicions d'aquest mot.

«Política—diuen—és una habilitat per encaixar una finalitat determinada—una finalitat tèrbola i particularíssima, afeigint-hi». I aquesta és la política espanyola.

«Política—diuen també—és l'art de governar, i fer lleis i reglaments per mantenir l'ordre i la seguretat públiques. i fer desentrotllar l'economia i l'espiritualitat d'un país». I aquesta ha d'ésser la política de Catalunya.

Lliurem-nos, doncs, a ella de tot cor. I així amb comptes de dir:

—Estament o corporació pública o societat privada on es fica la política és cosa morta; hom dirà que és mort, que és una cosa «eixorca tota entitat, tot organisme on no es fa política. Que solament la política nostrada, amarant-ho tot, sadollant-ho tot de idealitat, de vigoria i de puresa, pot salvar Catalunya de l'anorreament a que la mena Espanya.

DOMÈNEC GUANSÉ.

Titelles!

El temps amb la seva ironia destructora i el Govern d'Espanya, amb el seu cinisme de malfactor professional han col·locat al silló màxim popular de la nostra ciutat l'ovella escollida de la seva macilenta remada.

Si per aquesta feina de selecció va obrar el Govern, confiadament, sense cap mena de perjudici, hem de convenir en que estigué encertadíssim. Mireu, si no; repaseu les fileres de les seves puntes ulleroses i tèrboles i aneu comptant, aneu analitzant i vos trobareu al capdavall que el borni és l'amo quan els altres no hi veuen.

La egrègia figura del nostre Batlle sobressurt per damunt de tots els caps. La seva immensa cultura, base de tota la seva erudició és una pedra ferma del gran edifici, del seu equip; és el puntal més compromès, de la bastida, d'aquesta bastida pujada amb taules de ruleta.

El seu accés al solí ciutadà, fou aclamat amb les llàgrimes de les mares que tenen un fill *allà*, amb el gemec del caigut amb una bala al cos en tombar la cantonada, amb l'abundosa florida de la fulla pornogràfica i infecta.

Qui és el seu capità? No podria certament contestar com un camperol de la revolta famosa, que ell, no el coneix, potser, ell sap, d'un fuet inoportú, que ell també té amo, el pobre. Té un cacic que el mena a accions innobles, a traïdories infames, que oferint-li un grapat de dinamita, li fa posar sota les cendres de la seva pròpia història, per esventar-les, perquè ni ell coneixi la seva ascendència, per robar-li els últims escrúpols sense que pugui defensar-los. Mireu a l'home desdibuixat, de figura ridícula com assentat olímpicament, va paint, les desferres del menjar d'altri. No mereix tan sols el valor de l'odi, és més aviat un espectacle llastimós el que s'ofereix als nostres ulls.

Diriam quasi bé, que si una engruna de menyspreu ha de florir als nostres llavis, ha d'ésser pel cacic, per la figura amagada que mou aquests miserables titelles espellifats, aquestes penjarelles humanes, ex-homes, embrutits per l'alcohol impur de les begudes espanyoles. La pròpia migradesa els en fa irresponsables, i quan, servant-se un petit odi entre ells, veuen el company que s'enlaira un graó, i branda la vara, l'escometen amb paraules de triaxeraire, i s'esbatussen a l'hemicicle, safaretx de les seves

passions i rancúnies de comare de barri. I el cacic els guaita, amb els ulls vius i el mot sardònic als llavis.

Esmolaré les armes contra d'aquests i hi posaré una mica de verí a la punta, que no ens falli el cop, i que el nostre crit de triomf sigui el de Manelich: Hem mort al llop! Als altres, a la tarregada, els hi farem preparar uns aliments. Generalment aquests estravismes, no són més que efectes d'una deixadesa fisiològica.

BORGIA.

El tremp de la il·lusió

No tenim afany de barallar-nos amb ningú, si per baralla s'ha d'entendre el mot coent i xisclaire, poc seré i massa entonat; més aviat som de mena de lligar amistats, si la amistat vol dir franca i no pas protecció per aquells que per dir-se joves i creure-s'ho, s'eis mira amb certa compassió com volent dir pobrets, van desviats, fan marrada!

Hem palpat el tremp de la nostra il·lusió i veiem que la necessitem sana i l'optimisme fort, per oferir-lo a la Pàtria amarrada. Ens dol i ens fa pena que joventuts que encara són florides, tinguin la seva ja marcida i coltorçada, talment com si la vida hagués ja tingut temps de fer-los-hi tornar un cendré el cap i el cor.

Sabem, però, que la il·lusió no és ceguera, sinó desig, i no volem perdre els estreps. Respectem el criteri d'altri que el meni a actuar per Delegacions d'Hisenda i Govern civils, per lo que sigui. Nosaltres, agraïnt i tot la mà amiga, pendrem cura de no caure en *necessitat*, perquè tot i sabent que se'n obra ample i franca, sentirem la temença de si això podria utilitzar-ho Catalunya.

La cançó als llavis

Jo t'he sentit qualque cop, gentil llegidora, que en els teus llavis hi posaves unes cançons exòtiques d'un llenguatge que no és el teu i que la majoria de les vegades amaguen una brutícia de doble sentit que tu—mercès a la teva encisadora innocència—ignores.

Ara bé. Has posat mai gens d'atenció a les sublims dolceses de les cançons populars nostres?

Ben cert que no.

No n'cantaries d'altres. Tu, donzelle catalana, tan espiritual en totes les teves coses, no voldràs posar-te al nivell d'aquestes dones d'escenari que'n diuen *artistes*—no en facis cabal d'aquest mot; l'art n'està tan i tan lluny d'això!—i que com a condiment indispensable per a dites cançons ensenyen impudicament les carns. I ara, perdona'm l'haver tan sols insinuat l'anivellar-te amb aquestes dones, però, que no faria jo per fer-te agafar horror a aquestes coses de tan mal gust?

A ben segur que t'és molt plaent el record de les teves àvies. Doncs pensa que ja llavors les cançons populars catalanes eren en els seus llavis, els seus més rics joiells. Records de petita quan, repenjadeta de colzes en els seus genolls, tu li demanaves que t'en cantés alguna, com se li aclaria el rostre? Era la llum radiant de la joventesa que tor-

nava i que, com per art d'encantament, feia que de la seva cara en desapareïessin les arrugues que'ls anys deixen, prenent els seus llavis a l'exordi d'un

Per a Sant Antoni
grans balles hi ha
per a Sant Maurici
tot lo poble hi va...

el sedant encis d'una flor a mig esbadellar que se'n desprèn sa fragància millor.

I a més. Tu, amiga gentil, si oblidés les nostres belles cançonetes, què'ls hi cantaràs al dia de demà als teus fillets per a fer-los adormir? No t'veuràs amb coratge de fer-ho amb una llengua que no és la teva, perquè Déu, que tan ama la Catalunya dels nostres amors, avorzeix la insinceritat i l'Angel de la Son negaria el repòs al teu infantó.

Creume, volguda llegidora, deix l'exotisme d'aquestes músiques de mal gust per aquelles dones que avants hem dit i per a les boques horribles dels gramofons i en els teus llavis, posa-hi tot-hora una cançó nostra—totes porten sentors d'arboixos i pins d'aquestes muntanyes on tot hi és sincer i pur—que sempre t'hi farà bé. En les penes perquè't sentiràs el cor bellament alleugerit de tristors i en les alegres perquè't encomanaràs els teus goigs a tota cosa que't volti.

XAVIER GOLS I SOLÉ.

Juliol de 1923.

GLOSARI

El 14 de Juliol i les anells de sello

Jeauvette l'escual·lida modisteta del Fabourg St. Germain, feia festa, i és clar, va volguer anar a berenar a fora.

Charenton i un petit restaurant amb un jardí una mica alegre, ens oferiren un bell redós. I sora el cel blau d'una tarda de Juliol, no tan blau però com el de les banderes escampades pels volts, s'esllanquieren unes clares hores de «causerie».

Ella parlava a desdir, i la seva boca era una torrentada de mots florits, i la conversa recaigué sobre la data del 14 de Juliol. Llegidora experta de la literatura descriptiva de la epissòdica revolta, desgranava anècdotes; una mica puerils, una mica fantàstiques, i quan l'exaltació de la oratòria patriòtica la menava a explicar que d'un forrellat de la Bastilla se'n va forjar una espasa per a La Fayette i que de la mamposteria repartida, ella en tenia precisament un petja-papers, vaig interrompre inoportú. Tot Paris té petja-papers fets amb pedres de la Bastilla. Amb tots aquests reunits crec que es podrien construir tres Bastilles idèntiques a l'enderrocada. Ella i eia d'aquestes paraules, però el paroxisme fou quan amb una mica de mal humor als llavis vaig afegir: Si l'or hagués estat un dels materials de la Bastilla, tothom se'n hauria fet anells de sello i s'hi hauria fet gravar aquelles horribles inicials, aquelles inicials de mocador. No podria ésser Joaneta que tota aquella revolució no hagués sigut més que fer establir l'imperi de les inicials. Oh! és veritat, i a més a més, estaven tan passats de moda els escuts d'armes...

FLOC.

Paris 15 Juliol 23.

Les Reformes de la nostra Seu

La premsa diària local s'està ocupant amb alguna insistència d'un tema perillós de tocar si no és per persones que poseixin coneixements profunds d'arqueologia i de litúrgia. Com conseqüència d'aquesta, podríem dir-ne, campanya, hem tingut el gust de parlar amb persones il·lustrades que havent llegit i haventlos interessat els articles publicats, no saben a què atendre's per a formar criteri. Segurament degut aquest fenomen, a que cap escriptor ha explicat l'assumpte partint del principi de posar al públic amb antecedents i després exposar sa opinió personal sobre si és o no és convenient fer lo que sembla que es proposen i que és el que dona tema a la campanya.

Es tracta de si pot consentir-se, sense protesta, el que es tregui el cor de la Catedral nostra del lloc que ocupa i s'el traslladi a l'absis de la mateixa. Es tracta, a més a més, de si un cop fet això es deuen o no es deuen traspassar les despulles del Rei Jaume I i Infans, dels actuals sepulcres i urnes funeràries, a les que han estat construïdes segons projectes del Sr. Domènec i Montaner. Aquests són els dos punts principals dels que s'en dedueixen altres de secundaris, seguint la més important el lloc que han d'ocupar entre les naus de la Basílica aquests nous sepulcres.

Nosaltres creïem, respecte al trasllat del cor, que perquè el poble pugui formar-se un criteri partint de basaments ben fonamentats, deu sentir la veu d'autoritats arqueològiques per una banda i dels especialistes en litúrgia per l'altra. És necessari que se'ns digui el per què de la existència dels absis en les catedrals romàniques, el per què tinguent la fabrica de la Catedral un lloc artístic i apropiat per reunir la comunitat es destruïren les línies de les naus per a tancar-la en un nou lloc; principis litúrgics inquebrantables, si hi són, que impedeixen fer les cerimònies sense moure's de l'absis o avantatges litúrgiques que reporta el que la comunitat ocupant l'absis dongui la cara al poble i presideixi la cerimònia desde la cadira Arquebisbal el primat de l'Església catalana. Es dir, deu fer-se història i després treure conseqüències del que la història ens diu; corregir les faltes que altres generacions han comès si és que els estudis litúrgics i arqueològics moderns ens ho proven i no alçar la veu de que va a cometre's un atemptat contra la Catedral sense que s'hagi provat que no cometeren un atemptat artístic els que per seguir una moda per allà el segle XV destruïren l'hermosura de la nau central de la nostra Seu construint-hi un clos al seu bell mig.

Tinguent autoritats de fama mundial, en arqueologia, dintre la nostra Pàtria, com Mossèn Josep Gudiol de Vich i una associació d'«Amics de l'Art litúrgic» que conta amb tants de prestigis, no permetrem que quedi reduïda la campanya de la premsa de Tarragona a l'exposició d'opinions d'homes de segona, quinta i dotzava categoria.

Conferència d'En Rovira i Virgili

Segons estava anunciat, diumenge al matí, el nostre volguíssim amic En Rovira i Virgili, donà la seva conferència sobre «El sentiment català a les comarques», al Teatre Apolo de Valls.

La sala de dit teatre presentava un brillantíssim aspecte, essent ocupats tots els seients, veient-se a més molta gent a peu dret. Les llotges estaven ocupades per nombroses i distingides dames i senyorettes.

La presidència fou ocupada pel president de la delegació d'Acció Catalana a Valls, En Josep Maria

Iglesias, al qual acompanyaven diversos membres del consell directiu d'aquesta entitat, senyors Llobera, Rodón, Mandolf, Carles Gerhard, Joan Martí i el conferenciant.

El senyor Iglesias, féu la presentació del conferenciant amb un eloqüent parlament. Començà afirmant el fet dolorós que fins ara a les comarques tarragonines no ha reït gaire el sentiment nacionalista. Senyalà l'història nacionalista i cultural d'En Rovira i el seu constant treball per tal de que arribi a coneixement de tots els catalans, la gloriosa personalitat de Catalunya, a fi de que tothom tingui un profund sentiment de Pàtria. (Aplaudiments).

En aixecar-se a parlar En Rovira el públic l'ovacionà llargament. En fer-se silenci, el nostre amic començà manifestant la gran satisfacció que sentia de poguer parlar a la catalaníssima ciutat de Valls, que temps feia, havia après a estimar. Valls, per la seva situació topogràfica, presideix de fet el camp de Tarragona i en la lluita per l'alliberament de la Pàtria han d'anar els valencs al davant de les viles i pobles del camp. Recordà el camí ascensional d'Acció Catalana, amb el triomf esplendorós del nacionalisme incondicionat a Barcelona.

La feina de la nacionalització és més feixuga a les comarques, perquè hi ha arrelat més el caciquisme, però no tenen la immigració, ço que fa siguin conservades més pures les característiques racials.

A les comarques on sembla que menys hagi arrelat el nacionalisme i on la consciència nacional apar somorta, hi trobem quatre columnes que han d'ésser la base de la reconstrucció de nostre personalitat nacional: la terra, la raça, la llengua i l'història.

Explica la importància de la influència de la terra en el procés de la renacionalització. Cert és que com més disminueix la densitat de població més se sent la pressió de l'Estat, però també hi ha el sentiment de la terra per a estimar-la més. I si en la nostra història hi ha hagut en el segle XV l'episodi d'uns pagesos lluitant contra la terra catalana, és perquè llavors la terra no era seva, i no estimaven la terra d'un senyor que els tractava com a esclaus, i aquella lluita portà a la història de Catalunya una pàgina transcendental: la lliberació dels pagesos de remensa. D'aleshores ençà els nostres pagesos han estat un ferm baluard de les llibertats patries i en mantes ocasions han vessat generosos i heroics la sang per la llibertat de Catalunya. (Ovació). Petita és Catalunya, però si tots els catalans posem en nostra terra el caliu del nostre amor, infiltrarem a la gent de les nostres comarques l'intens sentiment de la pàtria i serà un fet la nostra alliberació. (Grans aplaudiments).

La segona columna de la reconstrucció, és la raça, i qui diu la raça diu la sang. Per a reivindicar Catalunya no cal dir que som superiors, basta dir que som diferents i el poble que és diferent, que posseeix característiques pròpies, té dret a constituir-se, a formar les seves institucions d'acord amb la seva ànima i les seves aspiracions. (Ovació). Remarcà el fet ben deplorable de que des de 1714 a la nostra pàtria molts han vessat molta sang i mai per la llibertat de Catalunya. Un dia va ésser una guerra amb la República francesa; un altre per l'independència... d'Espanya; més tard les guerres carlines; després les guerres colonials. I quan els governs d'Espanya ja no tenien colònies on vessar la sang estèrilment, s'han buscat un bocí de terra àrida al Nord d'Àfrica. Sumeu aquesta sang, amics, i fàcilment veureu que n'hem vessada més que la que ha calgut a altres pobles per assolir la seva llibertat. (Gran ovació).

Al costat d'aquestes dues columnes en tenim, diu, una altra de més fina, més espiritual, però que ha estat el sosteniment de la nostra nacionalitat: la llengua. La nostra

llengua és bella i noble, dòcil per a l'expressió dels íntims afectes de la nostra ànima i de les passions més encenses. Ha volgut fer-la lletra la invasió de la llengua forastera, digna i noble a Castella, però odiosa a casa nostra quan realitza un paper d'usurpadora. Quan l'opressor ha gué dominat els nostres estaments i anorreat la nostra riquesa, quedà viva i potenta la llengua catalana com el més preuat tresor; però tantes i tantes foren les escomeses dels nostres enemics dominadors, que si no aconseguïren fer-la desaparèixer al capdevall l'estraxeren tan mateix. Temps fa que el procés de la nostra alliberació s'ha iniciat, i avui, seguint un camí invers, hem conquerit la nostra llengua, i un dia, no molt llunyà, conquistarem pel mateix camí la nostra llibertat. (Ovació).

La quarta columna del nostre edifici nacional, és la de la història; a les nostres ciutats i viles hi ha generalment una gran desconeixença del passat català i dels propis fets que es refereixen a la història local. En gran part nosaltres som com ens han fet els nostres ascendents. La història no ha passat, la història no és morta. La portem viva dintre de nosaltres, i mentre la història catalana visqui dintre de nosaltres, Catalunya viurà. (Ovació).

Fa una al·lusió als Xiquets de Valls, dient que voldria que aquesta torre humana i tremolosa fos símbol de Catalunya, de la continuïtat de les nostres generacions i de la germanor dels catalans. Acaba manifestant que Acció Catalana demana als catalans de Valls que ocupin un lloc d'honor en l'exèrcit del Camp. Jo crec — acaba dient — que quan arribin per a Catalunya hores decisives, al Camp de Tarragona el primer crit de ¡ara! sortirà de la ciutat de Valls. (Una llarguíssima i entusiasta ovació corona el discurs).

Conferència

de D. Vicens de Moragas

Els tapissos de l'Història de Josep y les seves concordàncies

El claustre de nostre Seminari Pontifici oferia un bell aspecte ornamentat amb els tapissos de l'Història de Josep al fons i dos de l'Història de Tobias a un costat i altres dos de la col·lecció dita dels *proberbis* a l'altre. Fou una bella iniciativa l'organització de la conferència en tan esplèndides condicions que féren que poguéssim contemplar els nostres draps en immillorable llum.

L'erudit arqueòleg En Vicens de Moragas que tan amor té posat a les nostres coses, que tan certament estudia, ens mostrà en la seva conferència un profund coneixement de nostres tapissos i de tot quan se relaciona amb l'art i tècnica de l'alta llisa.

Donà, després de paraules de salutació i remerciament, una lleugera notícia de la col·lecció de tapissos de nostra Seu, entrant tot seguit a l'estudi dels exposats. Descrigué detalladament les escenes representades en els de l'Història de Josep, explicant la seva disposició i remarcant els detalls més importants. Passà després a la descripció de les escenes dels àngles superiors dels tapissos referents a la vida de Jesús. Explicà les concordàncies que entre unes i altres escenes hi ha arreu, com les personificacions que en els tapissos estan representades. Féu fixar principalment l'atenció en la personificació de la Sabiduria, que acompanya sempre a Josep.

En Moragas acabà explicant la concordància de l'escena de la dona adúltera, que Jesús resolgué amb la seva *sabiduria* infinita, amb l'escena de la glorificació de la *Sabiduria* de Josep que fou en l'Antic Testament prefiguració de Jesús. En l'explicació d'aquest passatge En Moragas estigué insuperable.

Acabà la conferència amb sentides paraules de nostre Cardenal, que felicità el conferenciant i mostrà la satisfacció que sentia que fós un de casa nostra qui estudiant i estimant nostres coses, enlaira el nom de Tarragona i ens dona esperitualitat.

17 Juliol-23.

Veus de fora

Constantí

Diumenge a la tarda al camp d'esports de l'«Unió Sportiva», jugà un partit de futbol el primer equip d'aquest Club, amb el primer dels Pomells de Joventut de Tarragona. A pesar d'haver-se defensat els locals amb força braó, guanyaren els forasters per 3 a 1. Arbitrà En Pau Gil, que ho feu bé, com de costum.

—El mateix dia a la vetlla, la Junta de la Biblioteca de la Joventut Nacionalista convocà reunió general per a donar comptes i assabentar als socis de la marxa de la esmentada entitat cultural. Tothom pogué constatar amb satisfacció, el notable desenvolupament que la Biblioteca ha assolit desde primer d'any fins a la data, ja que en aquest curt període de temps, ha arribat la recaptació a 149 pessetes, quantitat relativament important, ja que la majoria de quotes mensuals són de 25 cèntims. El nombre de socis també ha augmentat considerablement, puix des del març darrer, hi ha hagut 32 altes. La nota simpàtica d'aquesta entitat, la donen els socis menuts, un estol de noiets de 12 a 14 anys, que si no perden l'afició a llegir llibres catalans, la Pàtria en pot esperar un bon present quan siguin homes.

—D'un quan temps cap ací, la premsa catalana es va fent sobirana dels llegidors de Constantí, poble catalaníssim, encara que alguns vulguin negar-ho. Mercès a l'eficax propaganda que els bons nacionalistes d'ací han vingut fent, els diaris, i principalment els setmanaris escrits en la nostra llengua es veuen per tot. «La Publicitat» es força llegida, «La Veu de Catalunya» compta també amb subscriptors; «EL CAMP DE TARRAGONA» tot just sortit, segurament no té cap poble on hi enviïn tants exemplars. I no diem res dels setmanaris per a infants; «El Patufet», «La Mainada» i l'«Violet» són l'encís de la gent menuda, fins al punt de que no es trobaria segurament cap bossa d'anar a estudi, que barrejat amb l'Aritmètica o la Geografia no s'hi veies algun d'aquests periòdics. Bella sembrada per a quan arribi el temps de la collita que amb tat d'afany estem esperant. També és molt llegit, sobre tot pel ardit jovent nacionalista, l'«Estevet», que ve a ésser el plat fort de l'*aliment de l'ànima*, que diria algún pedagog. D'un quant tems ençà, ens agrada més perquè pega de valent els enemics i ha abandonat la campanya que venia fent contra altres entitats nacionalistes.

—La Joventut Nacionalista ha enviat a buscar 300 fulles volants editades per «Acció Catalana» que porten per títol «El terrorisme anticatalà» per repartir-les profusament com ho feu amb les altres dues que aquella entitat edità anteriorment.

El Corresponsal.

Flix

El dia 25 comencen en aixequ poble les festes del Barri Internacional, organitzades per un grup de joves dirigits per l'intelligent metge de Flix Dr. Ribera.

Entre altres números del programa d'aqueixes festes es representaran les sarsueles en espanyol «Puñao de Rosas» i «La alegría de la Huerta».

Mereix elogis l'activitat i entusiasme dels joves de Flix. Pro cal que tan ells com el Dr. Ribera es convencin de que som a Catalunya i que en lloc de festes exòtiques hi

escaurien més comèdies catalanes, que no ens en manquen certament de ben hermoses.

Gandesa

Els patriotes d'aquesta localitat han constituït la Comissió delegada de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, nomenant-se: President; En Tomás Alcoverro. Secretari; En Sebastià Galtés. Tresorer; En Joan B. Mauri. Vocals; Ramon Lluis i en Manuel Bardí.

Mereix tota mena de lloances la tasca catalanitzadora que s'han imposat els nacionalistes gandesans.

Nosaltres els desitjem tota mena d'èxits. Per cert que segons noves que tenim el senyor Batlle de Gandesa li ha semblat molt malament que el secretari d'aquell Ajuntament, nostre benvolgut amic Tomás Alcoverro en formés part i l'ha deixat cessant del seu càrrec. El pobre home ha volgut contentar al triunvirat Guasch—Figueras—Monteverde.

Per a substituir-lo ha sigut nomenat en Joan Norregård.

Vendrell

Els dies 26 i 27 es celebrà en aquesta localitat la festa major.

Nq pot donar-se com a definitiu el programa de festes, però sabem que hi haurà al «Casino Circo» una companyia de sarsuela i en altres entitats se celebraran també balls i espectacles públics que prometen ésser èxits.

Capsanes

Hom diu que tot el poble veuria amb gust que nostre Ajuntament treballés d'aconseguir l'instal·lació del telèfon aquí a Capsanes, la qual cosa cal·lebraríem.

—Dissabte, dia 14, la vetlla al «Casal Nacionalista» tingué lloc la segona conferència d'Història de Catalunya organitzada per la Delegació de la Protectora, seguint el conferenciant el nostre distingit amic i secretari de redacció de «La Publicitat» en Miguel Capuz.

—La tasca empresa en pro de la viticultura i que porten a cap elements prestigiosíssims de la pagesia prioritativa baix el patronatge de la Cambra Agrícola de Falset i sa Comarca és molt favorablement comentada per nostres pagesos.

Van al cap d'aquesta campanya els Srs. Abdó Barceló, de Capsanes, Castellnou i Josep Benet, de Marsà, en Vicens Estrems, de Falset i l'Ignasi Castellví de Guaiamets. Ferma garantia són aquests noms d'èxit segur.

Els pobles darrerament visitats són Masroig, Guaiamets, Porrera, Capsanes, Molá, les dos Vilelles, Gratallops i altres que no recordem.

—Molt promptement començaran les obres projectades, el Sindicat de recs de la riera de Marsà.

—Els aficionats al teatre català posaran en escena la vinent festa major a l'Euterpe l'obra «El Majordom».

Es fortament comentat i per cert no amb elogi, el fet de que «Priorat» en donar la nova de la campanya empresa per alguns importants elements agrícoles de la comarca en contra l'alcohol industrial en les begudes, ho fassi sosliment en poques paraules i d'una manera que sembla no vulgui donar-li l'importància que realment té per aquestes nostres contrades totes eminentment agrícoles inserir la nova a final de plana i columna, i amb titulars esquitats.

Els vinyats capsanencs es resen ten fortament de la falta de pluges.

—El futbol per cada dia pren més entusiasme a casa nostra; fa unes setmanes que cada dia de festa tenim dos partits. Ultimament han jugat amb els locals, el «Ginestar F. C.», el «Catalunya» de Reus, un tim de Flix i el «Serra Deportiu» de Serra de Almos.

R. SEDÓ TORRES

Capsanes 17 Juliol 1923.

Cervesa DAMM embotellada i pasteuritzada per la casa BLANDINIÈRES es la millor

VARIÀ

L'Orfeó Germanor Empordanesa de Figueres que anava d'excursió a Tolosa i a pendre part en unes festes de caritat organitzades per la Municipalitat d'aquella ciutat, ha sigut detingut a la frontera prohibint-li llur pas d'ordre del Ministeri de Relacions Extranteres.

Es admirable el nas d'aquells bons gendarmes moguts pel senyor Quiñones, ja que l'Orfeó portava... contrabando: un feix formidable de cançons de llibertat. I a França hi ha malalts, sobretot a Tolosa.

Dilluns passat dia assenyalat pera celebrar la sessió del nostre Ajuntament, i en que s'havien d'aclarir uns punts una mica dubtosos, es veié concorregudíssim de públic el ring municipal, sortint però defraudats de llurs desitjos ja que els dos combatents no comparegueren a l'encontre. Es diu si és falta d'entrenament, ja que no es creu manca de valor personal. Els menagers s'han tancat en el major mutisme però sabem que s'han assegurat els tinters i que els guants seran de dotze unces.

El Sr. Guasch, president de la Diputació tarragonina, que encare creu amb que de la Corte pugui venir remei als mals de Catalunya, ha adreçat un telegrama a nostres governants plantant-se de l'estat de Barcelona i demanant que es posés remei als conflictes socials de la ciutat comtal.

I de Madrid li diuen que els fets demostren com el govern es preocupa de l'assumpte i les ganes que té de trobar-hi remei.

En aquest cas estem d'acord amb els senyors ministres espanyols. Els fets i actes de govern demostren... com a Madrid es preocupen dels assumptes de Catalunya.

La «Comisión de la Cruz Roja española» havia organitzat per al passat diumenge, dia 15, una festa espanyola de braus, que el representant del Govern d'Espanya a Tarragona es veié obligat a suspendre.

L'intricadíssim Reglament, que regula aquestes festes i que és la única cosa meravellosament organitzada d'Espanya, es veu que no permetia per algun motiu la celebració d'aquesta.

Segons han publicat alguns diaris, no fou més que un mal entès entre la «Comisión» i l'empresari. No volem dir-ne, rifada.

En tot cas els rifats eren els lectors del *Diario de Tarragona*, on el conista deia que ja es veia que aquelles pobres bestioles eren produccions directes de les quadres de un títol castellà, quan a les poques hores aquest ho desmentia i motivava la suspensió de la festa. No hi ha motiu per enfadar-se, al fi, a ell també l'havien enredat.

Tots els nostres respectes pel fi benèfic de la «Cruz Roja», però no ens escua que per obtenir cabals hagin recorregut a medi tant poc estètic, encara que estigui tan íntimament relacionat amb el cotó hidròfil.

A més a més voldríem que en una propra festa tinguin una mica de cura amb els cartells anunciadors. Els que acaben de rebregar-nos per la vista els trobem molt encertats per una cursa de braus, ja que són la nota més horrible de color i de dibuix que hagi pogut ferir la nostra vista.

Són verdaderament dignes de les Hurdes.

ESPORTS

Nostre Estadi

En el prop passat Consell directiu de nostre Club degà, fou aprovat el nou projecte de camp d'esports, iniciativa del primer esportmen tarragoní En Lluís Bonet.

Les obres d'aquesta obra magna que vindrà a canviar l'aspecte de nostre ja avui hermós camp en el d'un petit estadi, tindran començament en la vineta setmana.

Podem, doncs, esperar que dintre de poc el Club Gimnàstic tindrà un camp gran i espaiós on es podrà portar-hi a cap les més grans manifestacions esportives, al ensem que serà l'orgull de nostra Tarragona i pregonarà al món sencer el seu gran progrés en l'esport.

Natació

A darrera hora ens informa el Consell directiu de la secció de natació del nostre Club Nàutic, que degut a que la caseta-club que debia inaugurar-se el prop-venent diumenge, no està del tot acabada, es veu precisat a aplaçar les festes i partit de water-polo que amb aquest motiu estava organitzat.

N'obstant i volguent demostrar el gran entusiasme que els anima en aquest hermos esport, el mateix diumenge tindrà lloc un partit d'entrenament per a posar als seus nadadors en condicions perquè en les pròximes lluites amb els equips forasters que vindran, puguin defensar amb braó el seu gallardet hi puguin esperar una bella victòria.

Tennis

Hem pogut palesar una vegada més la gran afició que entre l'element esportiu de nostra ciutat ha despertat l'anunci tan sols de la creació d'una secció de Law-Tennis en el nostre Club Gimnàstic al veure el gran increment que de dia en dia va prenent l'inscripció de nous socis.

Nosaltres, bons tarragonins, hem sentit davant d'això que'l nostre esperit s'omplena de goig ja que aquesta secció vindrà a ésser una nova ramificació esportiva que robustirà a el nom de nostra ciutat ja avui eminentment deportiva.

Invitats galantment per son consell directiu, hem pogut palesar sobre el terreny lo avençat que avui estan els treballs de les tres pistes que per la pràctica de tan hermos esport estan fent-se en el Camp del Camí de l'Angel, esperant que a mitjans del proper més s'hi podran celebrar els primers partits.

Cal felicitar-nos, doncs, de que a la fi amb una continuïtat de treballs i esforços hagi pogut aquest noble esport obrir-se pas entre els nostres esportmans.

Atletisme

El propvenent dia 29 està fixada la data per a la celebració dels campionats d'atletisme de nostre Club Gimnàstic, que prometen obtenir un èxit si cap més sorollós que els altres anys.

Entre els seus atletes regna gran entusiasme, essent constant el seu entrenament per a poder conquerir en noble lluita el preuat títol de campió.

Cada dia és més gran el nombre d'inscrits en les llistes d'inscripció que resten obertes en la tablilla de l'esmentada secció d'atletisme de nostre Club, per lo que ja avui creiem seran un èxit els propers campionats.

Anirem tenint al corrent als nostres benvolguts llegidors de tots quants detalls a aquesta gran festa es retoreixin.

Futbol

El «Tarragona F. C.» organitza, per a data propera, un partit en homenatge al seu jugador Sr. Virgili.

El fet de que aquest notable defensa del «Tarragona» hagi de sofrir una delicada operació quirúrgica a fi de quedar en disposició de tornar a jugar sense ressentir-se de la lesió soferta defensant els colors del seu equip, i tenint present les moltes simpaties amb que conta tan notable jugador, un dels que més prestigi tenen entre tots els del equip propietari del Camp de la Glorieta, fa creure que aquest homenatge serà ben rebut per tots els aficionats al noble esport anglès.

Sabem que enfront del «Tarragona» lluitarà el «Reus Deportiu», actual campió comarcal i campió de la seva categoria de Catalunya, ço que donarà més relleu a l'encontre.

No està encara fixada la data de dit partit, però si el «Tarragona F. C.» vol mantindres a l'altura del seu contrincant, cal que no deixi passar inútilment el temps, car el «Reus Deportiu» es troba avui en una forma esplèndida.

Dimars a la nit es rebé la nova de que en el partit de desempat de les finals del Campionat de Catalunya de futbol de segona categoria entre l'«Iluro de Mataró» i el «Reus Deportiu», aquest havia conquerit el preuat títol de campió per un gol a zero.

Nosaltres, al saber-ho, sentírem immens goig per la gran victòria conquerida per l'equip de la ciutat veïna, perquè amb ella glorifica el futbol de nostra comarca.

Des d'aquestes ratlles enviem al «Reus Deportiu», tant a son Consell directiu com equipier, la nostra més entusiasta i sincera felicitació pel seu gran triomf.

Excursionisme

S'ha fundat a la nostra ciutat un grup excursionista nomenat «Sant Jordi» compost de joves aimants de tan bell esport.

Han compost ja el programa de les excursions que faran aquest istiu, havent escollit els llocs més formosos de la nostra comarca.

Els desitgem que mantinguin sempre l'entusiasme, i que treballin per l'enfortiment físic, doncs Catalunya necessitarà un dia de la fortalesa dels seus fills.

ESTROPADA.

NOVES I COMENTARIS

Pregem a tots els que rebim EL CAMP DE TARRAGONA i no vulguin fer-se subscriptors que ens retornin aquest número.

També preguem als nostres subscriptors que no rebim amb regularitat els números del nostre setmanari, que ens ho notifiquin per a fer tot seguit l'oportuna reclamació. Els dimecres a la nit s'entreguen al Correu tots els números que van fora de Tarragona. El retràs que hi hagi no és, doncs, manca de diligència nostra.

En brillant oposicions ha obtingut la plaça de sobrestant d'Obres públiques de la Mancomunitat de Catalunya, En Rafel Miracle, ajudant de l'arquitecte municipal de la nostra ciutat.

Rebi la nostra coral enhorabona pel triomf.

Ha mort a Barcelona la distingida senyoreta Na Pilar Artal i Valls (e. p. d.), filla del catedràtic jubilat del nostre Institut N. Adolf Artal.

Rebin el nostre condol més sincer.

En Vicens de Moragas, President dels «Amics de l'Art Litúrgic» ens va remetre amablement una invitació per a la conferència que donà el passat diumenge en un dels patis del Seminari Pontifici sobre el tema «Els dos tapisos de la Història de Josep i les seves tres concordàncies Evangèliques».

Bosses i Gorres

per a bany, cinturons, moneders per a senyores i senyors, del país i americans, les ha rebut la

Casa COCA

COMTE DE RIUS, 7

PREUS DE FÀBRICA

L'enginyer industrial i amic nostre En Josep M.ª Vilà Cañelles, ha sigut nomenat inspector de vehicles de motor d'aquesta ciutat.

El proper divendres i en el «Coliseu Mundial» tindrà lloc el Concert que organitzat pel nostre Ajuntament, donarà el benemèrit Orfeó amb col·laboració de la Banda del Regiment de «Luchana». Com ja saben nostres lectors, aquest concert és fet a benefici de les corporacions benèfiques de la ciutat, i corresponent al compromís contret per l'Orfeó amb l'Ajuntament amb motiu de la cessió que aquest fa del passeig de Pi i Margall perquè hi tingui lloc la popular *kermesse* de Sant Magí.

En dit concert l'Orfeó cantarà el següent programa.

PRIMERA PART

Himee a la Senyera, Gols.

El Pardal, Pérez Moya.

La Sardana de les Monges, Morera.

Els Fadrinetes de Sant Boi (estrena), Pérez Moya.

Plany, Morera.

Brindis (estrena), Mozart.

Himne a Santa Cecília, Pérez Moya.

La Sardana de la Pàtria, Morera.

SEGONA PART

El Cant a la Senyera, Millet.

Cançó d'amor, Gols.

Pàtria Nova, Grieg.

Al·leluia, Haendel (1685-1759).

Per la seva part, la banda del Regiment de «Luchana» executarà les dos composicions que figuraran en el concurs de Burgos: Sinfonia en «Re menor» n.º 1 i la Sinfonia en «Re menor» n.º 2, les dues de César Franck; i a més «Pinceladas de Castilla» de Ortega.

Aquest programa es força atraient figurant composicions de tan valor com són les dels grans compositors Mozart, Gieg, Handel, etc.

La segona part serà feta amb col·laboració d'una nutrida orquesta, que farà que les composicions que en ella figuren, tinguin tot el relleu.

Es diu que pròximament, la nostra ciutat tindrà l'honor d'ésser visitada per l'expresident del Govern d'Espanya, Sr. Sánchez Guerra, qual vinguda està íntimament relacionada amb la reorganització de les forces conservadores de la «provincia».

Entre els distinguits element amb que compta aquí l'esmentat partit, regna una gran animació, especialment en els feudes de les platges i Serrallo. S'organitzaran festes populars una tirada d'art extraordinària, i un meeting contra la blasfèmia en el que hi pendran part diversos regidors afiliats a l'esmentat partit.

FOSFANOL VIAN

Dóna salut i força als dèbils

Augmenta la gana

Cura l'anèmia, neurastènia, debilitat nerviosa, artritisma i esgotament físic.

Indispensable en les convalescències

De venda: Farmàcia Sanromá, Unió, 17, i a Barcelona Farmàcia i Laboratori EL SIGLO, Sant Pau, 33, davant Mendizábal

Als veïns de Bisbal del Penadés poden estar satisfets, perquè tenen un Batlle que de bona gana nosaltres el canviàrem amb el nostre.

Va inaugurar-se no fa molts dies un esplèndid local construït exprés per l'escola de nens. Sobre la porta, amb boniques lletres hi diu: «Escola de nens.»

Això li semblà malament a l'Inspector espanyol d'ensenyament primari hi digué al Batlle que havia de posar-se en l'idioma oficial.

Prò el Batlle sabé dir-li que l'escola era del poble, que ells l'havien construïda; i com eren catalans hi estava molt bé el retol català.

Oi, lector, que el nostre Sr. Mullerat no ho sabria dir això amb tot i ésser advocat?

A l'hora d'entrar aquest número en caixes, l'Orfeó presenta a l'Ajuntament, la seva sol·licitud perquè se li concedeixi l'esplèndid passeig de Pi i Margall a fi de pòguer celebrar per IV any la popular *kermesse*.

Creiem que com en anys anteriors, li serà concedida dita autorització.

La Mainada

EL MILLOR PERIÒDIC PER ALS INFANTS DE CATALUNYA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

A Catalunya . . . 7'50 Ptes. any

A Fora . . . . . 13'— " "

Als infants que ens trametin cinc noves suscripcions, els servirem, de franc, la seva

El divendres de la passada setmana tingué lloc en el nostre Ajuntament una reunió de representants d'entitats per a canviar impressions sobre els perjudicis que reporta a Tarragona l'horari actual de trens de la companyia de M. Z. A., i cercar la manera de posar-hi remei.

Els reunits acordaren demanar a la companyia que estableixi un tren que lliuri a Tarragona de la comunicació amb Barcelona des de les set del matí a les quatre de la tarde. Així mateix s'acordà que se estableixi un bitllet reduït en la nostra ciutat i Barcelona.

Per aconseguir-ho es demanarà l'apoi dels diputats i senadors de la *provincia*.

Heu de donar a la pàtria tot el que sou, tot el que teniu: el vostre cor, el vostre braç, els vostres béns i la vostra vida.

LAMMENAIS.

JOAN
RAMIREZ
SAGARRA
NAVILER

AGENT DE LES EMPRESSES MARITIMES

Navigazione Generale Italiana

LA VELOCE

SOCIETA ITALIANA DI SERVIZI MARITTIMI

AGENT
DE DUANES

APODACA, 8
TARRAGONA
TEL. 527

CONSIGNATARI
DE VAIXELLS

AGENTS

CARBÓ & C.^a

TARRAGONA

Local d'exposició i vendes

Rambla St. Joan, 63. - Telèfon 504

.....

Rebaixa de 250 pessetes en
tots els models

.....

TURISME 3.575 PESSETES

.....

Vendes a PLASSOS
si es desitja

Casa LLANAS

PARAIGÜES, VANOS, ARTICLES
D'OBSEQUI I OBJECTES D'ART

COMTE DE RIUS, 26.-Telèfon 502

**OLIS D'OLIVA
PEDROL**

CLASSES VERGES PER A TAULA. - UNIC
DIPOSIT PER A LA VENTA AL DETALL

FORTUNY, 13. - TARRAGONA

CLÍNICA I CONSULTORI

per a les malalties de la dona, cirurgia operatòria i parts.
Aplicació del 606. - Electroteràpia

Dr. Rabadá

CONSULTA:
De 10 a 12 i de 5 a 7
Telèfon 251
RAMBLA S. JOAN, 90
TARRAGONA

MÀQUINA DE COSIR I BRODAR

HEXAGON

BOBINA CENTRAL

Al comptat. . . **55 duros**
A plassos . . . **65 „**

Exposició i vendes: SALVADOR FORCADELL, Unió, 9.-Telèfon 457
TARRAGONA

**Taller de reparacions
DE MAQUINARIES**

Especialitat en automòbils
.....

Prensa per a massissos
.....

Accessoris i peces de recanvi
.....

STOCK DUNLOP

Alfons Sastre i Piqué

Reial, 30, bis
TARRAGONA

Història Nacional de Catalunya

per

**Antoni ROVIRA
i VIRGILI**

Cinc grans volums amb nombrosíssims gravats

.....

Suscripció per quaderns y per volums

.....

Edicions Pàtria: Diputació, 95. - Barcelona

CELLER MASALLES

VINS I OLIS DE COLLITA PROPIA

SERVEI A DOMICILI

Rambla Sant Joan, 26. - Telèfon 668

Anuari dels Catalans

ANY 1923

Publicació il·lustrada de propaganda nacionalista. - Text escollidíssim. - Conté enguany, entre altres treballs, La literatura Catalana antiga, per L. Nicolau d'Oliver; Història del catalanisme, per A. Rovira i Virgili; La poesia catalana moderna, per Tomás Garcés

Preu: 2 Ptes.

DE VENDA al Centre d'ACCIÓ CATALANA de Tarragona
August, 11, principal

RESERVAT

Està a la venda el primer volum, i el mes que ve es posarà a la venda el segon

Sastreria per a Homes i Senyores. - Gèneres alta novetat. - Confecció especial per als vestits de senyora.

R. Gelabert

Unió, 9, entressol. - TARRAGONA

Celler IDEAL

VINS DE TAULA SUPERIORS
BLANCS I NEGRES

DE LA
Canonja, Secuita i Priorat

OLIS, LICORS I XAMPANYS
DE LES
MILLORS CLASSES

SERVEI A DOMICILI

11, August, 11.-Telèfon 577

RESERVAT

**JA SOU
DE L'ASSOCIACIÓ
PROTECTORA DE L'EN
SENYANCA CATALANA?**

Dr. FONT i CABOT

METGE-OCULISTA

EX-DIRECTOR DE LA CONSULTA DE OFTALMOLOGIA EN EL
DISPENSARI DEL SAGRAT CÒR DE JESÚS DE BARCELONA

De 10 a 12, de 3 a 4
i a hores convingudes
Rambla Sant Joan, 58
TARRAGONA

RESERVAT